Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26544
Copyright: Admont, Benediktinerstift

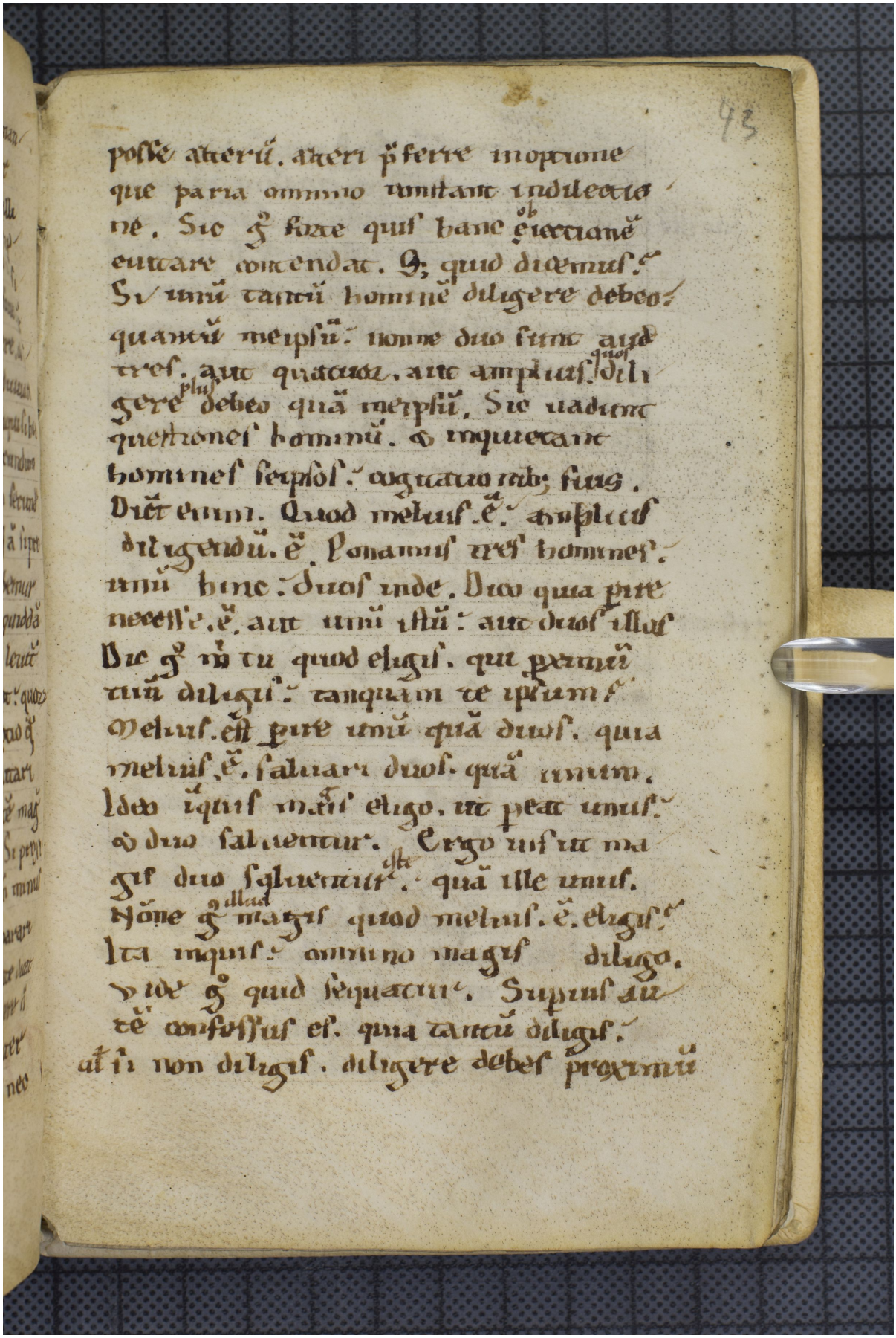

43

posse alterũ. alteri p̃ferre in optione
que paria omnino tenitant indulectio
ne. Sic g̃ forte quis hanc ob eiecciane
euitare concendat. Q; quid dicemus?
Si unũ tantũ hominẽ diligere debeo?
quantũ meipsũ? nonne duo sunt aut
tres. aut quatuor. aut amplius. quos dili
gere plus debeo quã meipsũ. Sic uadem
questiones hominũ. ꝗ inquirant
homines seipsos? augmento rab; suus.
Dicẽt enim. Quod melius ẽ? amplius
diligendũ. ẽ. Ponamus tres homines?
unũ hinc? duos inde. Dico quia pite
necesse ẽ. aut unũ istũ? aut duos illos
Sic g̃ ni tu quod eligis. qui p̃ unũ
tuũ diligis? tanquam te ipsum?
Melius est pite unũ quã duos. quia
melius ẽ. saluare duos. quã unum.
Ideo iquis magis eligo. ut peat unus?
ꝗ duo saluentur. Ergo uis ut ma
gis duo saluentur? ista quã ille unus.
Hõne g̃ illud magis quod melius ẽ eligis?
Ita inquis? omnino magis diligo.
Vide g̃ quid sequatur. Supra au
tẽ confessus es. quia tantũ diligis?
at si non diligis. diligere debes proximũ